

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

האיש שלנו בטקסס

הרב שמעון לזרוב

אני נצר למשפחה חב"דית עוד מימי הסבא רבה רבה שלי, שהיה חסיד של אדמו"ר האמצעי - השני בשושלת אדמו"רי חב"ד. בשנת תר"צ (1930), בתקופת שבה מנהיגים יהודים נרדפו בידי הסובייטים, נאסר סבי, רבה של לנינגרד (הקרואיה כיום ס' פטרבורג), שעל שמו אני קרוי. הוא נשלח לגולאג - מחנה עבודת כפייה סובייטי - בסיביר, ושב כעבור שלוש שנים כשהוא שבור ורצוף. הוא נפטר כעבור זמן קצר בלנינגרד. לא זכיתי להכירו, וגם לא את אבי, שנהרג במהלך מלחמת העולם השנייה בזמן שאמי הייתה בהיריון איתי.

אחרי המלחמה הצלחנו להימלט מרוסיה פחות או יותר באותו זמן שבו יצאה משם אמו של הרבי, הרבנית חנה. הרבי (עוד לפני שהפך רשמית לרבי) הגיע לפרוץ כדי ללוותה לארצות הברית, ואני זוכר את עצמי בתור ילד בן חמש רוקד עם הרבי לצד עוד חסידים יוצאי רוסיה.

אך אמי ואני לא נסענו הישר לאמריקה. תחילה נסענו לישראל, ורק כעבור יותר מעשר שנים, בשנת תשי"ח (1958), הגענו לארה"ב ואני נכנסתי ללמוד בישיבת חב"ד בניו יורק.

מאז שהתחלתי ללמוד בישיבה, הקשר שלי עם הרבי היה כמו קשר של ילד עם אביו או עם סבו. כל מה שהוא אמר לי לעשות, עשיתי. למשל, ארבע שנים בלבד אחרי שהגעתי לניו יורק, הוא שלח אותי חזרה לצרפת ללמוד בישיבת חב"ד בבריינואה לקראת הגעת גל גדול של מהגרים צעירים ממרוקו. הרבי ידע שהם יודקו לעידוד רב, ולכן הוא שלח אותי ועוד חמישה בחורים לצורך משימה זו.

זה היה הניסיון הראשון שלי כשליחו של הרבי. מאוחר יותר, כאשר חיפשתי מקום קבע לשליחות, שלח אותי הרבי לטקסס, ולשם הלכתי. למען האמת, רציתי ללכת לס' לואיס, אבל הרבי סבר שזקוקים לי יותר בטקסס, והוא שלח אותי ליוסטון, שם הייתה הנוכחות האורתודוקסית הדלילה ביותר.

מאותם ימי בראשית, מה שאני זוכר יותר מכל הוא

שהרבי תמיד אמר לי להיות "בשמחה ובטוב לבב". אפילו כאשר לאחרים הוא איחל הצלחה, לי הוא אמר בכל הזדמנות להיות "בשמחה ובטוב לבב".

פניתי אל הרבי להכוונה בכל דבר, ואני נזכר במקרה שבו, אחרי חתונתי, הגעתי לפגוש אותו יחד עם אשתי כדי לשאול כמה שאלות. הוא ענה על כולן, חוץ מאחת. אך מאוחר יותר באותו ערב פנה אלי מזכירו של הרבי ומסר לי את התשובה לאותה שאלה. רק אז הבנתי שהרבי לא החמיץ כלום - הוא פשוט לא רצה לענות על אותה שאלה בפני אשתי. עד כדי כך גילה הרבי רגישות!

בשנת תשל"ג (1973), כשנה וחצי אחרי שהגעתי ליוסטון, נודע לי שמר זלמן שז"ר, שזה עתה סיים את כהונתו כנשיא מדינת ישראל, צפוי לעבור בעיר בדרכו למקסיקו. הייתה לו המתנה של שלוש שעות בשדה התעופה, והפדרציה היהודית בעיר ביקשה מכל ראשי הקהילות המקומיים לבוא לקבל את פניו.

מאחר שנהגתי תמיד לשאול את הרבי בנושאים מעין אלו, התקשרתי למזכירות בניו יורק, ונאמר לי ללכת ולהזכיר

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

אותי, "האם כבר העלית את זה בפני הרבי?" עניתי שכן, כבר כתבתי על כך לרבי.

"והאם הוא ענה לך?" נאלצתי להודות שעדיין לא. הוא הופתע, "האם אתה בטוח שהרבי מכיר אותך? יש לך כזו בעיה רצינית, והוא לא עונה לך?!" קצת התעצבנתי, ואמרתי, "כן, כמובן שהוא מכיר אותי!", אבל בני לבין עצמי באמת תהיתי, "מדוע הרבי לא ענה לי?"

בהמשך לאותה פגישה, כשכל המחשבות הללו מתרוצצות בראשי, נכנסתי להתוועדות של הרבי. עמדתי שם בין מאות האנשים, ואף על פי כן, כאילו קרא את מחשבותי, קרא לי הרבי לומר לחיים, ואמר, "השלך את המחשבות השליליות; עליך להיות בשמחה ובטוב לבב!" אחרים שנכחו במקום הופתעו מכך שזכיתי ליחס שכזה. ולמחרת בבוקר, הגיעה התשובה שלה ציפיתי: הרבי אמר לי בדיוק לאן ללכת, מה לעשות ומה לא לעשות. התקשרתי אל אותו אדם שהטיל ספק באשר לקשר שלי עם הרבי, וסיפרתי לו את מה שקרה - הוא נדהם. בהמשך, כאשר מילאתי אחר הוראותיו של הרבי, הבעיה נפתרה מאליה.

מאז שנת תשל"ב (1972), מתגורר הרב שמעון לזרוב ביוסטון, טקסס, שם הוא משמש כשליח הראשי של הרבי למדינת טקסס. הוא רואיין בחודש סכלו תשס"ח (2008).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ח (1958) — בשבת שבה עלו לתורה קודם חתונתם כמה מתלמידי הישיבה ב-770, הסביר הרבי בהתוועדות שאת התקופה שקודם החתונה ואחריה, ובפרט את יום הנישואים עצמו - יש להקדיש בעיקר לעניינים פנימיים ולהכנות רוחניות - ענייני תורה ועבודת התפילה. הטעם לכך הוא שהרי חתן דומה למלך - לו אסור לעסוק במלאכה וכל פרנסתו ניתנת לו מלמעלה ללא מלאכה - ולכן חובתו לעסוק כל היום בתורה ובעבודה. ועוד זאת, שזמנים אלו הם היסוד לכל משך החיים שאחר כך, וככל שמשקיעים ביסוד, כך יתווסף בהמשך בבניין, הן בגשמיות והן ברוחניות.¹ ג' בתמוז

1 תורת מנחם, כרך כג, עמ' 110-111

למר שז"ר, לו היו שורשים חב"דיים, שיום זה בלוח השנה החב"די הוא ג' בתמוז, היום בו השתחרר אדמו"ר הרי"צ מהכלא. אמנם בשעתו תאריך זה לא השתווה בחשיבותו ל"ב בתמוז, היום בו שב אדמו"ר הרי"צ מגלותו והתאחד מחדש עם החסידים, אך נזכרתי שפעם הרבי הסביר שג' תמוז למעשה נעלה יותר, שכן אז ניצלו חייו של אדמו"ר הרי"צ. (כעבור שנים הפך יום זה למשמעותי עוד יותר עבור החסידים, מאחר שבג' תמוז הסתלק הרבי.)

כך עשיתי. כשהגעתי לשדה התעופה, האולם בו נערכה קבלת הפנים היה עמוס לעיפה, שכן כל ה"מי ומי" של יוסטון נכחו במקום. עם זאת, בתוך כל ההמון, מר שז"ר ניגש היישר אלי. הוא זיהה אותי על פי הלבוש שלי כחסיד חב"ד, ופנה אלי ביידיש ושאל, "מה שלום הרבי?"

הוא הזמין אותי להתיישב לצדו, והתחלנו לשוחח. בהתאם להוראה שקיבלתי, הזכרתי לו שהיום הוא ג' בתמוז, ושלפתי בקבוק וודקה קטן ושתי כוסיות כדי שנוכל לשתות 'לחיים' לכבוד יום הסגולה. דבר זה מאוד ריגש אותו, הוא הרים את הכוסית והכריז, "לחיים! שהרבי יהיה בריא!"

הרב לזרוב משוחח עם מר שז"ר בשדה התעופה בהוסטון

אחר כך הוא אמר לי שבדרכו ממקסיקו הוא יעבור בניו יורק, וביקש שאארגן עבורו פגישה עם הרבי, וכך אכן עשיתי.

הייתה לו יחידות עם הרבי כעבור שבוע, בימי אירועי "ב' תמוז, וגם אני הגעתי לשם. במהלך פגישתם כובדתי בתואר "האיש הצעיר מיוסטון" (הייתי אז בן שלושים), והרבי הפטיר בתגובה ש"יוסטון היא 'שער השמים'", כשכוונתו למרכז הפיקוד והבקרה הגדול למשימות החלל של נאס"א הממוקם ביוסטון. היה זה אירוע מיוחד במינו. כעבור כמה שנים, בשנת תש"מ (1980), התמודדתי עם בעיה בריאותית מאוד רצינית ביוסטון, שלא כאן המקום להיכנס לפרטיה. הגעתי לניו יורק כדי לפגוש מישהו שעשוי היה לעזור לפתור את הבעיה הזו, אך הוא רק שאל

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך.
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

חדש! ארבעים ואחד אנשים משתפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש, מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המפגש שלי עם הרבי'. להזמנות: JEM.CO.IL ובחנינות הספרים המובחרות

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

מודפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 03-373-1777

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org